

ת"פ 42054/12/19 - מדינת ישראל נגד וואל טורשאן, אחמד רבאיעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42054-12-19 מדינת ישראל נ' טורשאן ואח'

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל
בעניין:

ע"י ב"כ מתמחה איתי רוזן
המאשימה
נגד

1. וואל טורשאן
ע"י ב"כ עו"ד אכרם חליחל
2. אחמד רבאיעה

הנאשמים

גזר דין לנאשם 1

כללי

1. הנאשם 1 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות ניסיון לקבלת דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף.

במועד הרלבנטי לכתב האישום לא היה לנאשם רישיון נהיגה והוא לא למד נהיגה קודם לכן. סמוך לפני חודש מאי 2017 פנה הנאשם לנאשם 2 בבקשה שינפיק לו רישיון נהיגה מזויף תמורת תשלום. במהלך חודש מאי 2017 נפגשו הנאשמים והנאשם העביר לנאשם 2 טופס ובו פרטיו האישיים וכן סכום של 3,000 ₪. השניים קבעו להיפגש פעם נוספת כדי שהנאשם 2 ימסור לנאשם את רישיון הנהיגה המזויף.

במהלך חודש מאי 2017 נפגשו הנאשמים בשנית, ובפגישה זו העביר נאשם 2 לנאשם רישיון נהיגה זמני מזויף, המחייב תקופת ליווי והנאשם מסר לנאשם 2 סכום נוסף של 3,000 ₪. ביום 5.11.17, סמוך לשעה 8:30 הגיע הנאשם למשרד הרישוי בירושלים במטרה לקבל רישיון נהיגה קבוע. הנאשם הציג לפני הפקידה את רישיון הנהיגה הזמני המזויף וכן תעודת זהות ועל בסיס מסמכים אלה, ביקש שיונפק לו רישיון נהיגה קבוע בתום תקופת הליווי.

2. מלכתחילה ייחס כתב האישום המתוקן לנאשם עבירות ניסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף. הנאשם הודה, כאמור, בעובדות כתב האישום אך כפר בכך שעבירת הניסיון המרמה בוצעה בנסיבות מחמירות והצדדים סיכמו טענותיהם רק בסוגיות המשפטיות.

בהכרעת הדין מיום 21.9.20 הורשע הנאשם בעבירות ניסיון מרמה ושימוש במסמך מזויף ללא נסיבות מחמירות.

להשלמת התמונה יצוין כי נאשם 2 הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת שימוש במסמך מזויף בצוותא, וטרם נגזר דינו.

3. תסקיר שירות מבחן מיום 25.3.21 מלמד כי הנאשם כבן 21, מאורס וצפוי להינשא בחודש אוגוסט 2020 ועובד כנהג טרקטור בחברת בניה. הנאשם סיים 10 שנות לימוד ונשר מבית ספר על רקע הצורך לסייע בפרנסת המשפחה בשל מחלתו של אביו. לאחר עזיבת מערכת החינוך עבד בעבודות בניה, ובהמשך למד נהיגה על טרקטור ועבד כנהג בחברות בניה שונות. לנאשם אין הרשעות קודמות ולפני שירות המבחן הוא לקח אחריות חלקית על ביצוע העבירות בהן הורשע. הנאשם הסביר כי ביצע את העבירות על רקע תסכולו שנבע מהקושי לעבור את מבחן התיאוריה אך נטה לייחס את האחריות לנאשם 2, אשר לדבריו ניצל את תמימותו ואת גילו הצעיר, הונה אותו ושכנע אותו לרכוש רישיון באופן לא חוקי. הנאשם 1 הביע כעס כלפי נאשם 2 וצער על מעורבותו בעבירות. לדבריו, מאז ביצוע העבירות, הוא השקיע מאמץ נוסף, הצליח להשלים את מבחני הרישוי וקיבל רישיון נהיגה באופן חוקי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא צעיר בעל יכולת תפקוד תעסוקתית תקינה, המגלה אחריות כלפי משפחתו המורחבת וכי ההליך הפלילי והחשש מתוצאותיו מהווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו. הנאשם תיאר כי הבין את הטעות שעשה והפיק לקחים מהאירוע. עם זאת, שירות המבחן התרשם מלקיחת אחריות חלקית בלבד, תוך נטייה לצמצם חלק מהתנהגותו הבעייתיות באופן המלמד על קושי של הנאשם להכיר בדפוס התנהגותו בעייתיים שעשויים להכשיל אותו ומתוך כך נטה לייחס את התנהגותו לגורמים חיצוניים. הנאשם שלל צורך בטיפול ולפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לגביו, והומלץ לשקול ענישה מוחשית במסגרת שירות לתועלת הציבור לצד מאסר מותנה.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לעשרה חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור עליו חמישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ושלילה- עונש המצוי בחלקו תחתון של מתחם העונש ההולם. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את הערכים המוגנים באמצעות העבירות, את פוטנציאל הנזק הגדול שהן מגלמות, את העובדה כי העבירות בוצעו לאחר תכנון מוקדם ואת הקושי של הנאשם לקבל אחריות מלאה על מעשיו כמו גם סירובו להשתלב בטיפול. עם זאת סברה המאשימה כי יש להתחשב לקולא בהודאת הנאשם ובישיו המסוים שבהגשת כתב האישום וכן בעובדה כי בסופו של יום הנאשם הצליח להוציא רישיון נהיגה כדין. המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

5. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות וביקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן, תוך שהדגיש כי בעת שקיבל הנאשם לידיו את רישיון הנהיגה המזויף היה עדיין קטין מתחת לגיל 18 וכי גם העבירות של שימוש במסמך מזויף וניסיון לקבל דבר במרמה, בוצעו כשהיה צעיר מאוד כבן 18 וחודש בלבד. ב"כ הנאשם הדגיש גם את השיהוי שבהגשת כתב האישום, את חלוף הזמן שבמהלכו לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים ואת העובדה כי בסופו של יום הנאשם קיבל רישיון הנהיגה באופן חוקי וכי רישיון הנהיגה על טרקטור שלו משמש לפרנסתו ולפרנסת בני משפחתו. עוד הודגשו עברו הנקי של הנאשם, הודאתו בהזדמנות ראשונה וכן נסיבותיו המשפחתיות.

6. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להכין חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות הדעת מיום 9.5.21 קובעת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

מתחם העונש ההולם

7. הערכים המוגנים באמצעות עבירות הזיוף והמרמה הם שמירה על הרצון החופשי של אדם והיכולת שלו לבצע פעולות על בסיס מידע אמיתי. ההגנה על ערכים אלה חשובה במיוחד כאשר מדובר בזיוף של מסמכים רשמיים של המדינה, ובפרט מסמכים המעניקים רישיון לביצוע פעולות שהן מסוכנות מטבען כגון נהיגה ברכב. בהיבט זה ביצוע העבירות פגעו גם בשלטון החוק ובמעמדם של מסמכים רשמיים.
8. נתתי דעתי לכך שהמעשים בוצעו בצוותא יחד עם נאשם 2, תוכנו מראש וההכנות להם נמשכו פרק זמן בן מספר שבועות, שבמהלכו היתה לנאשם אפשרות לחזור בו מהתכנית העבריינית אך הוא נמנע מלעשות כן. עוד נתתי דעתי לפער הגילים המשמעותי בין תשע שנים בין הנאשם לנאשם 2 ולעובדה כי בעת קבלת הרישיון המזויף לידי, הנאשם היה קטין, אך גם לעובדה כי הנאשם המשיך להחזיק ברישיון הנהיגה המזויף אף לאחר שמלאו לו 18, וכשהיה בגיר עשה בו שימוש בניסיון לקבל רישיון נהיגה קבוע.
9. עם זאת, לא אוכל לתת משקל לטענת הנאשם כי שוכנע לבצע את העבירה על ידי נאשם 2, שניצל את תמימותו, שכן עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה הנאשם, מתארות כי הנאשם הוא שפנה לנאשם 2 בבקשה להנפיק לו רישיון נהיגה מזויף תמורת תשלום. מכל מקום, בעל העניין העיקרי לביצוע העבירה והאדם שהיה אמור להפיק ממנו תועלת, הוא הנאשם.
10. הנאשם לא הואשם, וממילא לא הורשע, בעבירת נהיגה ללא רישיון. ואולם, ברור מתוך עובדות כתב האישום ואף מטיעוני הצדדים, כי רישיון הנהיגה המזויף שרכש הנאשם מנאשם 2, נועד לאפשר לו לנהוג ברכב הגם שלא קיבל רישיון נהיגה כדין. מדובר במעשה מסוכן מאין כמותו, שכן מתן אפשרות לנהיגה ברכב על ידי מי שלא הוכשר לבצע פעילות זו ומי שכישוריו כנהג לא נבדקו על ידי הרשות המוסמכת, עשויה לסכן את חייהם וגופם של עוברי הדרך התמימים.
11. הנאשם החזיק ברישיון נהיגה מזויף במשך כחצי שנה ועל בסיסו ניסה לקבל רישיון נהיגה קבוע. למרבה המזל, בתקופה זו לא התממשה הסכנה הגדולה הכרוכה במעשיו של הנאשם ולא נגרם נזק לאדם או לרכוש. עוד למרבה המזל, הניסיון לקבל רישיון נהיגה קבוע על בסיס הרישיון המזויף, לא צלח.
12. עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירות דומות הוטלו עונשים שכללו רכיב מרכזי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל רע"פ 4692/15 אליהו נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 15.7.15); רע"פ 7047/13 אליאב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 20.10.13); ת"פ (ב"ש) 40441-05-18 מדינת ישראל נ' סלאימה (פורסם בנבו 27.11.19) והפסיקה הנזכרת שם.
13. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מאסר קצר בעבודות שירות לתשעה חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

14. שקלתי לזכות הנאשם את גילו הצעיר בעת ביצוע העבירה, את עברו הנקי, את הודאתו בעובדות שיוחסו לו ואת ניהול המחלוקת המשפטית, שאף הוכרעה בסופו של יום על פי עמדתו של הנאשם, בצורה עניינית ויעילה.
15. עוד שקלתי לזכות הנאשם כי הוא מתפקד באופן תקין במישור המשפחתי והתעסוקתי ומביע שאיפות לקיים אורח חיים נורמטיבי.
16. הנאשם קיבל לפני שירות המבחן אחריות חלקית בלבד על מעשיו ונטה להשליך את עיקר האשמה על האחר, עובדה המלמדת על קושי מסוים להפנים את הפסול שבמעשים המחייב מתן משקל לשיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.
17. שקלתי את העובדה כי הנאשם אינו סבור כי זקוק לטיפול מקום ששירות המבחן דווקא רואה צורך בהליך טיפולי.
18. לנוכח העובדה כי הנאשם עשה מאמץ לתקן את הנזק שהיה כרוך בעבירות, למד ועבר את מבחן הרישוי וכיום הוא מחזיק ברישיון נהיגה וכן לנוכח העובדה כי עברו התעבורתי אינו כולל הרשעות בעבירת נהיגה ללא רישיון או בזמן פסילה וכן בשים לב לעובדה כי הנאשם מתפרנס מנהיגת טרקטור, לא מצאתי להוסיף ולגזור עליו עונש פסילה.
19. נתתי דעתי לכך שגזירת עונש המצוי בתוך מתחם העונש ההולם עשויה לפגוע, במידת מה, באפשרותו של הנאשם לעבוד בהיקף משרתו הנוכחית בתקופת ריצוי העונש. עם זאת אין בכך, ואף לא בהצטבר ליתר הנסיבות המקלות, כדי להצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.
20. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה מובילות למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו תחתון של מתחם העונש ההולם, סמוך לתחתית המתחם.
21. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. שלושה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 5.9.21 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.
- ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי אחת הסעיפים הבאים: 415, 416, 418, 420 לחוק העונשין התשל"ז-1977.
- ג. קנס בסך 1,000 ש"ח או עשרה ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.8.21 והשני עד ליום 1.9.21.

22. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו סיוון תשפ"א, 06 יוני 2021, בנוכחות הצדדים.